

TISZAVIDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó

S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetések, hirdetések, közlemények intézendők.

Politikai harc és társadalmi béke.

Mily eszményi kép és paradicsomi állapot lenne az, ha e szavak nemcsak egy hírlapi cikk főíratát képeznék, hanem a valóságban léte-sültnének. Ideális cél! Méltó, hogy a legjobbak valósításán munkálkodjanak és egész életüket elérésére szenteljék. És nem is oly elérhetlen mint sok más eszmény, nem is oly lehetetlen, mint azt a politikai küzdelemben elkéseredetté vált pártemberek hiszik. Nem is kellene más, mint az erkölcs törvényét legfőbb törvénynek nemcsak elméletileg elismerni, nagyhangú szavakban és magánbeszélgetésekben hangoztatni, hanem mindenben a mit teszünk sőt mindenben a mit gondolatban szándékozunk érvényre juttatni. És nem vagyok oly embergyűlölő, jobban mondva oly ember-megvető, hogy az embert már eredendő bűnénél fogva oly gyarlónak tartsam, hogy csak megismerésére képes az erkölcs fogalmának, mindenkori érvényesítésére pedig képtelen. Most mi teszi az embert erkölcsileg gyarlóvá? Az ember ősz természeténél fogva, nem rossz, csak

önző. Már a gyermeknél is tapasztaljuk az önzést, mindent akar és magának akar, az öslény is önző volt. És annál inkább önzővé lesz a modern társadalom embere, mert a szükségletek és méginkább az igények növekedésével a létért való küzdelem még nehezebbé vált. Nem kellene hát egyéb minthogy annak megismerésére, annak tudatára emelkedjék az emkeriség, hogy csakis a jó hasznos is és hasznos csak a jó lehet. E cikk keretébe nem fér, hogy bővebben ezen egyedül igaz tétel fejtegetésével foglalkozzam; érzi ezt mindenki és az ellene felhozható okoskodások csak a megrögzött bűnös lelkiismeretének elfojtására szolgáló sophismák. — Annál inkább áll az a politikában! Mert mi a politika? Mi kellene hogy legyen a politika? Szeretett hazánk erkölcsi és anyagi jólétének előmozdítása. Nemes, erkölcsös törekvés, mely köll, hogy mindannyiunkat egyesítse és ha a vélemények e cél elérésére szolgáló módzatok és eszközök tekintetében eltérnek, egymás tiszteletére és szeretetére bennünket buzdítson. Erkölcsi cél elérésére csak erkölcsös eszközök szolgálhatnak. Rég tul vagyunk már azor-

az elméleten, hogy a cél szentesíti az eszközöket, mert ha megméte-lyezzük az állampolgárokat sőt egész társadalmi rétegeket, mikép gondolható az állampolgárok összességének erkölcsi és politikai összfo-galma: az állam, a haza erkölcsös-nek? E r k ö l c s a p o l i t i k á b a n ! Ez a módja a felirat megva-lósításának. Ez a módja, hogy az ellenpárt kiáltozása béke után ne jámbor óhaj maradjon, hanem tel-jesedésbe menjen. Ha ezt tartják szem előtt és ezt érvényesítenek e város intézői, helyre állana a béke. Mig ők azonban a béke alatt azt értik, hogy békében türjük el jo-gaink általuk történt és történő ki-játszását, a hatalomnak nem a pol-gárok szabad akarata folytán, ha-nem stikli általi törvénytelen és tör-vényellenes módon való megszer-zését és gyakorlását, nem disting-nálhatunk és nem különböztethe-tünk a politikai szereplő és a ma-gánember között. En a legjobbat szeretem embertársaimról feltéte-lezni, sőt képes vagyok egyeseknek azt is elhinni, hogy nem birnak tu-datával azon erkölcstelenségnek, mely a nép elleni eljárásukat jellemzi, hogy ők törvényesnek, correctnek,

A TISZAVIDEK TÁRCZÁJA.

A VIHAR.

Ma Kisséknél voltam. Nagy meglepe-tésemre Gizit könnyezve, Béni pedig izga-tottan járva-keelve találtam. A fiatalok ezen állapota annál is inkább meg lepett engem, mert tudtam, hogy szinte az imádásig sze-retik egymást.

Nem sokáig maradtam náluk.

Hazamenet el-el tűnődtem házas éle-tem első éveim. Eszembe jutott forrón sze-retett férjem, egymás iránti önfeláldozó szerelmük, kedveskedő gyöngédségünk, s minden kedves és jó, a mi csak drága fér-jem halálával ért véget.

Édes, jó Fiam, háuyszor volt közöttünk is amolyan kis vihar, a miú most e ked-ves fiatalok között van! Óh ezek a boldog nagyon boldog emberek! Ez az édes, ked-ves aranyos ifjuság! Hát mi is fiatalok vol-tunk egyszer? Óh igen, igen, fiatalok és szépek voltunk mi is. Tudom, emlékszem, hogy volt idő, midőn kart-karba öltve sze-relmünk s boldogságunk tudásában büszkén megelégedve haladtunk egymás mellett.

Mégis, mégis előfordult, hogy férjem félté-keuség okozta felindulásában meg nem ér-demelt gyanúsításokkal illetett. Ezek vol-tak azután életem legviharosabb, legkese-rőbb napjai.

Emlékszem, házas életem negyedik hó-napjában, karácsony első estéjén történt. Szüleimmel töltöttük az estét. Hazajövet minden ok nélkül valami kimondhatatlanul fájdalmas, bánató szomorúság, nagy levert-ség vett rajtam erőt. Kedves jó férjem kérdezte szomorúságom okát. Én, miután magam sem tudtam mire vélni levertsége-met, már csak azért is, hogy megnyugtás-sam, egyszerűen azt feleltem, semmi bajom. De ez őt meg nem nyugtató.

Kért, könyörgött. Hiába! Szomorúsá-gom okát határozott alakba önteni nem tudtam. Csak fájt a szívem, sirt a lelke-m mintha egy bekövetkezendő nagy szeren-csétlenség előérzete gyötörte volna.

Kétségbeesítő, szívem mélyéig ható te-kintete csak növelte fájdalmamat s köny-nyeket csalt szemembe. Ezek a könnyek örülté tették őt. Gyanúsított. Azt mondá, mást szeretek, őt nem szeretem és soha nem is szerettem.

Kutatni kezdett emlékezetében és meg-nevezett egyet legkedvesebb leánykori ud-varlóim közül. Pedig jói tudta, hogy még leánykoromban is — ismerve e fiatal ember vonalmát — szántam őt, lévén ő, sze-relmétől eltekintve, igen derék, jóra való fiatal ember. Már pedig azt a férfit soha sem szeretheti a nő, a kit megszáu!

E meg nem érdemelt gyanúsítás meg-indítá könnyeim záporát. Sirtam, sirtam keservesen. Azután nyugodtságot erőltetve magamra, bementem közös hálószobánkba és lefeküdtem.

Férjem fájdalmas sóhajtása, mely tör-ként járta át szívemet, térített magamhoz. Magamban megbocsátva izgatottságában ki-ejtett és némiképp igazoltnak is látszó sza-vait, mintegy a kibéklés jeléül odasimulék hozzá, megsimogattam kezét, megcsókolám homlokát, szemét, száját, keblemre szoritám fejét.

Mindhiába!! — Letettem fejét a pár-nára és kétségbeesve néztem őt.

Hát már vége volna mindennek közöt-tünk? Oda van már boldogságunk, szerel-münk? — Óh! E gondolat megörjített. Téptem hajam, szaggattam ruháim, kétség-

méltányosnak vélik eljárásukat. — Mily szomorú jele ez az időnek?! Annyira vagyunk, oda jutottunk a politikai perversitások idejében, a politikai szörnyettek folytosos büntetlen gyakorlata folytán, hogy a politikában nemcsak hogy az erkölcs nem honol, hanem az érzék, a fogékonyság elveszett a tisztesség fogalma iránt. Sőt azt tapasztaljuk, hogy embereket, kik a magánéletben, a társadalomban sőt keresetmóójukban is mindig a tisztesség törvényeinek hódoltak, mihelyt a politika terére lépnek és politikai szerepet vállaltak, erkölcsi színvonal-ság lepi el és nem tudnak distinguálni a tisztességes és a tisztességtelen, az erkölcsös és erkölességtelen fogalma között. — Mivel azonban mi e szomorú közállapotokon változtatni akarunk és a hazaszeretet és városunk iránti szeretete a reményt keblünkben kihálni nem engedi, hogy a hatalmas bűnösök és a bűnös hatalmasok bűnök tudatára ébrednek majd és megtérnek, mi is megbocsátani képesek vagyunk, mert az irás szavai szerint „nem tudják mit tesznek“, feledni akarunk, ha nem leszünk kénytelenek további viselkedésük folytán róluk azt mondani, hogy „ők nem felejtettek semmit és nem tanultak semmit.“ De ha nem változnak és tovább üzik a törvénytelen ségek és erkölességtelen ségek orgiáit, akkor talpra magyar, hi a haza, a végszükség törvényének engedünk, mely törvényt bont, azt a törvényt melyet csak az ő saját jog- és érdekbiztonságuk megóvására szeretnek tisztelni és bele fullasztjuk őket erkölességtelen ségük és önkényes garázdálkodásuk mocsarába!

— A Csongrád sövényházi ármentesítő társulat különválasztása. Jellemző a csongrádvárosi pákulicz-párt kortespolitikájára azou rosszakarat, melylyel a Kossuth-párt vezérferfiát a nép előtt olyanoknak tüntetik föl, kik a társulati gyűlésen szakértelem nélküli felszólalásuk által a miniszter sérelmes határozatát és a csongrádi birtokosságra nézve káros szétválást okozták. Ha ők jobban értették, miért nem beszéltek ők? De rájuk nézve Novák ur óhaja párauc és nem törődve a város érdekeivel mindjárt azou voltak és az előértekezleten oly értelemben is beszéltek, hogy Pallavicini ajánlatát el kell fogadni, sőt a közgyűlés után ugyiszólva bankettel ünnepele-ték a Caszinóban Novák urat, mint a ki nemcsak kijátszotta a csongrádiakat, de a közgyűlésen gyalázta is. — A Kossuth-párt álláspontja a vízi törvény és az alapszabályok helyes értelmezésén alapult, és egyedül alkalmas volt a csongrádi birtokosság érdekeinek megóvására. Ők addig nem akartak az elvállási indítvány érdemleges vitásába bocsátkozni, míg az elnök által az indítvány természetét tekintetében megnyugtatást nem nyernek és ki nem mondják azt, hogy a határozat hozatalhoz szótöbbség kell. Az indítványozó sőt a miniszteri leirat is a szétválást úgy tintették föl, mintha csak egy terület kibocsátásáról lenne szó, melynek kimondásához csak egyszerű szótöbbség szükséges és nem a régi társulat felosztásáról, melyhez kétharmad szótöbbség kell. Ez a törvénynek és az alapszabályoknak nemcsak helytelen értelmezését foglalta magában, hanem azok kijátszását célozta. A közgyűlési szavazatok ugyanis úgy oszlanak meg, hogy Pallavicini maga az összes szavazatok felét gyakorolja, 1-2 szavazat érdekközösségben áll vele, tehát az indítvány sorsa előre volt eldöntve, ha egyszerű szótöbbség kívántatnék annak elfogadásához és minden érdemleges vitakozás meddő és hiábavaló lett volna. Ezt a vakis látja, a bárgyu is megérti, csak a rosszakaratu pákulicz nem, hogy itt egy terület, egyszerű kibocsátásáról nincsen szó, hanem a régi társulat felosztásáról. Terület kibocsátásnak értendő, ha egy sokkal kisebb terület a kötelekből kibocsátatik, néhány hold ezer holdból és ezáltal a társulat átlaga és egész természete nem változik. Ott hol lén y e g e s változás áll be, a társulat mint olyan megszűnik, az egészből két egyenjogu két önálló egész lesz, ott felosztásról és ujjaalakulásról lehet csak beszélni. És a midőn a Miniszter ezt a határozatot jóváhagyta, ezt, — nem akarjuk a rosszhiszeműséget róla feltételezni — a törvény és az alapszabályok nem ismerése folytán tette, a mi ily súlyos

következményekkel járó cselekedetnél vé-szes könnyelműség. Hol volt Gajári ur, a kormány kegyeltje, kiról kortesei azt mondták, hogy a kormányt mint főmame-luk befolyásolni tudja? felelősségre kellene vonni az ország szíve előtt az országgyű-lésen e könnyelmű, törvénytelen és sérelmes tetteért a minisztert! Kormányparti képviselő azt nem meri tenni, már azért sem, mert a kormány és közegeinek erő-szakos viselkedésének köszönheti képviselő létezését. Hiányzik az erkölcsi alap hozzá, melyen csak a nép szabad akaratából va-lasztott törvényhozó- és kormány ellenőrző joggal bíró képviselő áll. — A megrágál-mazott ellenzéki vezérferfiak azouba meg-találják a módot a törvénytelen ség és a sérelem orvoslására.

Városi Közgyűlés.

(Folytatás)

Czikkünk első fejezetében híven szá-moltunk be olvasóinknak a múlt hó 27-én tartott városi közgyűlés lefolyá-sáról. Ez alkalommal pedig arra aka-runk rámutatni, hogy vannak váro-sunkban közhivatalnokok, kik a nélkül, hogy számot vetnének lelkiismeretök-kei, nyugodt lélekkel vágják zsebre an-nak a közönségnek a filléreit, melynek nem a hasznára, de világos kárára tö-rekszenek ténykedéseiket érvényesíteni.

Látja, tudja ezt jól községi képví-selőtestületünk is, s ezt eléggé igazolja azon körülmény, hogy H o l c z e r A d o l f községi II. jegyzőnek sűrű egymásutánban szavazza meg a b i z a l m a t l a n s á g o t. Csakhogy közhivatalnokaink egy némelyike nem azért született, hogy szégyenlenni tud-jon, s hogy önértében legalább any-nyi jobb érzést tápláljon, mint egy jó r a v a l ó k o c s i s, kinek ha gaz-dája szemébe mondja, hogy nem b i z o m b e n n e d! akkor az önértében sértett kocsis összeszedi sá-torfáját s odébb áll egy házzal.

S hogy mennyire sérti ezen köztisztvi-selő viselt dolgaival hivatalnoktársai tekintélyét, azt ne merészelje szó-vátenni senki, mert abban a köztiszt-viselőben nem a tulajdonképpeni hiva-talnokot, hanem egy uralkodó párt osz-lopos tagját kell látni és tisztelni még

beesve néztem hol jobbra, hol balra min-tegy a lelketlen tárgyaktól várva segítsé- get. Felkeltem és megint oda simultam hozzá.

Nem szóllott!

Az egész éjet álmatlanul töltöttük. Fér-jem zokogásszerű sóhajai végtelenek voltak. Azt hittem, fájdalomam megrepesztí szi- vemet.

Szemrehányást tettem magamnak és ez állapot egyedüli okozójának tartottam ma-gam.

Kértem, könyörögtem az Ur Istenhez, vegyen magához, hogy minden fájdalom-mnak, bánatomnak vége legyen. Még kis le-ány koromban mesélte édes anyám, hogy a jó emberek haláluk után menybe száll-nak és ott imádkoznak az élőkért.

E hosszú éjjelen eszembe jutottak drág a jó anyám e szavai.

Kértem, könyörögtem a Mindenhatóhoz, vegyen magához a menyekbe, hogy ott azután imádkozhassam férjemért. Belésgalhassam ártatlanságomat, megáldhassam jó egészség-gel, gazdagsággal és egy olyan nagyon ki-vánt Pistikével.

Már ott is képzeltem magam. Láttam

már átadásom hatását. A nagy vagyont a kis Pistikét, de . . . de . . . oh jaj, fér-jem nem volt boldog. Ott rágódott szívé-n a bánat, a késő bánat!

Reggel kiosontam a szobából és hoz-záfogtam rendesen napi teendőimhez. Nap-közben, nehogy a szolgaszemélyzet figyel-mét magunkra vonjuk, mintegy néma meg-állapodás szerint váltottunk néhány jelen-téktelen szót.

Kedves jó szüleim észre vették lehan-goltságunkat, pirosra kisírt szemeimet. De csupa gyöngédségből nem hérdezősködtek. Egyszer kedveseim között a házasságról lévén szó, férjem hirtelen elhatározással bátyám felé fordult és azt mondá: „Bará-tom sohase nősülj!“ Valamennyiök szeme kérdőleg, de nagyon meglepetve is felém irányult.

E szavak utáni fájdalmas, kínzó érzel-meimet leírni nem tudom. Megtestesülése voltam a bánatnak és fájdalomnak.

Mikor a délelőtt folyamán férjem szo-bájába mentem azzal a szándékkal, hogy az érkezett leveleket íróasztalára tegyem, férjem felém fordítva fejét, végtelen szo-moru hangon mondá:

— Az én boldogságom oda van!

— Az enyém is, — felelém némi dacz-czal hangomban, — a tied is?

— Igen az enyém is. Hisz neked már nem elég boldogtalauságom, még le is alázol. Hiszen ugy bánsz velem, miut én utolsó szolgámmal nem bánnék. Megszégyenitesz. Azt kérde megivel? Nem elég megszégye-nítő nyilatkozatod a nősülést illetőleg?

Jól van. Ha akarod elmegyek. Elme-gyek messzire és soha vissza nem jövök. De ha születendő gyermeked és a világ mi-att akarod, hogy maradjak, maradok, de csak egymás mellett foguak élni és pedig ugy, mintha gyermekednek nevelője, ház-tartásodnak vezetője volnék.

E szavak után a nagy izgatottság szülte gyengeség miatt összeestem. Férjem fele-melt, magához szoritott, dédelgetett és ked-veskedő nevekkel illetett.

Nem tudom meddig feküdtem így fér-jem karjai között. Mikor kinyitottam sze-meimet és férjem könnyel áztatott jóságos arczára néztem, csak akkor jutott eszembe szomorú helyzetem.

akkor is, ha az a köztisztviselő a város pióczaként szipolyozza is. Annak szabálytalan eljárásait, önkényes intézkedéseit ne próbálja senki szellőztetni, mert nem a város által fizetett közhiatalnokkal, de egy senkit és semmit nem respektáló pártegyenczcel állunk szemben.

Szomorú állapot, midőn egy község jegyzője a községi közgyűlés határozatait annyiba veszi, mint a vándor cigány a miniszteri intézkedést, mely ránézve nem elővezetetés terhe mellett érvényes.

Hogy pedig a II. jegyző ur a közgyűlés határozatait reá nézve kötelezőnek nem tekinti, annak bizonyítására elegendő ha felemlítjük a közgyűlés azon végre nem hajtott határozatát, melylyel évekkal ezelőtt kimondta, hogy a 20 frtot meghaladó könyvnyomdai munkák nyilvános árlejtés útján adandók ki elkészítés végett. Daczára, hogy városunkban két jobb szakértelemmel vezetett könyvnyomda van, melyek mindegyike kérelmezte a közgyűlésnek a nyomdai munkálatok árlejtés útján leendő kiadása tekintetében történt határozat érvénybehozatalát, ez a község világos megrövidítésére, Holczer Adolf II. jegyző önkénykedése folytán végre nem hajtatott, sőt általa a község nyomdai szükséglete, kizárólagosan a harmadik, legkisebb szakértelemmel vezetett párnyomda által szállított 30—40%-la drágábban, mint azt a hozzá értő bármely másik könyvnyomda szállította volna. S ha talán Zsemberi István kéményseprő ur vállalkoznék a Holczer Adolf II. jegyző által istápoltt pártlap kinyomatására, akkor bizonyára ő szállítaná a község összes nyomdai szükségletét, ha mindjárt 50%-al magasabb árban számítaná is azokat, mint azok, kik a kellő szakértelem folytán használható, jó munkát szállítanak olcsó árban a község részére.

De hát ennek így kell lenni, így hozzák magukkal a viszonyok és kö-

Kiakartam bontakozni karjaiból. Nem engedte.

— Nem jó így élni — kérdém — pedig milyen szépen akartam berendezni életünket. Hiszen minden kívánságom csak boldogíthatóságban összpontosult. És ime bizalmatlanságod mennyi zavart és fájdalmat volt képes okozni. Pedig olyan nagyon szeretlek! Soha kivüled mást nem is szerettem. Istenem, édes Istenem, kérlek adj erőt, időt és alkalmat, hogy megbizonyíthassam önfeláldozó, osztatlan, nagy szerelmemet.

Kibékültünk.

A vihar csak növelte szerelmünket, boldogságunkat.

Megelégedéssel, örömmel telt, minden zajtól és feltűnéstől ment életünk, jó férjem haláláig olyan volt, mint egy művészi kéz játszott édes-bájos Chopin nocturne.

G.-né Dembits Regina.

rülmények, s ha így nem lenne, akkor talán felnyílnának minden orvosioperáció nélkül is azok a jelenleg hályoggal fedett szemek, melyek a hályog következtében nem látnak semmi csintalanságot a husosfazekak körül. A mi szemünket azonban, a Mindenható jóvoltából, nem fedi hályog, s nem párt de tisztára csiszolt szemüvegen keresztül szemléljük a helyzetet s csak kötelességünket teljesítjük akkor, a midőn a meggyöngült látóképesség következtében saját szemekkel meggyőződni képtelenekhez, hangunk teljes erejével kiáltjuk: Nézzétek csak, mint építkeznek egyesek a községi közpénztárterhére. S ha a meggyöngült látással rendelkezők közt akad Tamás, ki nem hiszi a mester feltámadását, annak Krisztus szavai szerint mondjuk: Menj a községi levéltárba, s tapogasd meg saját kezeiddel a Holczer Adolf községi II. jegyző által 73461895. sz. alatt kiutaltványozott nyugtákat.

Szilber János,
f. szerk.
(Folyt. köv.)

Ujdonságok.

— Személyi hír. L. Tóth István ny. mérnök ur, mint sajnálattal értesülünk, makacs térdfalacs-gyulladás következtében ágyban fekvő beteg. Kívánjuk, hogy a 48-as eszmék tántoríthatlan bajnoka, elvesztett egészségét mielőbb vissza nyerje.

— Kétszer adta el. Kuruczleki János földmives ingatlanának legelőjárndóságát kétszer adta el és így telekkönyvhamisítást követett el, a mi úgy volt lehetséges, hogy az első vevő nem iratta telekkönyvileg a nevére a járandóságát. Így történetesen meg aztán, hogy az ingatlant még egyszer eladta. A vád nem volt a tárgyaláson teljesen beigazolható és a törvényszék felmentő ítéletet hozott. A kir. ügyész és a káres fellebbeztek a táblához.

— Meggyűlés. Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága f. évi február hó 12-én d. e. 9 órakor és folytatva rendes közgyűlést tart Szentesen, a vármegyház tanácsstermében.

— Ellenőrré lefokozott adótárnok. Török Vidor, volt csongrádi kir. adóhivatali tárnokot, mint a „Pénzügyi Közlöny“ 4. számában olvastuk, ellenőrré fokoztatott le és a nagysomkúti kir. adóhivatalhoz helyeztetett át. Török Vidor viselt dolgait azért nem hozzuk világá. mert tudjuk, hogy a brindza sajt, a napon kellemetlen illatot gerjeszt.

— Kasszarablás. Az Eszes-féle gőzmalom az irodahelyiségében elhelyezett Wertheim-féle szekrényből nap-nap után tűntek el az 50- és 100 frtos pénzdarábok. Mult hó 31-én viradóra sikerült a kasszafosztogató Koleszavlevics István a gőzmalom fémolnárjának személyében elfogatni. Koleszavlevics az iroda asztalát — melyben a Wertheimszekrény kulcsai éjjelre tétettek — álkulcs segítségével nyitotta ki mindannyiszor a kora reggeli órákban eszközölvén a lopást a mikor az irodahelyiségbe tért az üzleti kulcsokért. Koleszavlevicsot vizsgálati fogságba tartják a kir. j. bíróság, míg nejét ki bínrészesé volt, szabadlábra helyezték. Így forog most közszájon a hír, hogy azonban Koleszavlevics, elkövette-e tényleg a lopást s hogy annak neje egyáltalán befolyt-e a lopásban, azt a most folyó vizsgálat lesz hivatva kideríteni. Addig pedig, ne ítéljük, hogy ne ítéltesünk.

— Jóságveszedelem. Orosháza határát, mint egyik ottani laptársunk írja, a földmívelésügyi miniszter zár alá helyezte, mert a lovak köz a takonykór lépett fel,

— Vadászok keserve. A vadászévadnak vége szakadt január 31-ével. Február 1-én már a vadállomány farsangja következett be: a vadásztalalom és nehogy valami szenvedélyes vadászember, hevéből elragadtatva, büntetlen törhessen a tilalom ellenére, szegény vadak életére, hát az előljáróság rendeletet adott ki a rendőröknek és mezőőröknek, melyben szigorúan meghagyja nekik, hogy jártukban szemfülesek legyenek, ellenőrizték a vadászat tilalmi idejének respektálását és lehetőleg védelmezzék meg a szegény vadállományt a Nimródok kegyetlensége ellen.

Valóságos Isten áldása köhögésnél, rekedésnél, elnyálkásodásnál, a tüdő- és torok betegségeknél EGGER díjjutalmazott Mell Pasztillái, és senki el ne mulassza — saját jól felfogott érdekében — azoknak idejekorán való használatát. Számtalan elismerő hálanyilatkozat tanuskodik elvitázhatatlanul e kitűnő szer biztos hatása mellett, kapható 25 kr, 50 kr és 1 frtos eredeti dobozokban minden gyógyszerárban; fő és szétküldési raktár: Budapest, Nádor-Gyógyszertár Váci-körút 17. sz

Báli-selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként valamint, fekete, fehér, színes, Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 színés mintázatban stb.) megrendelt áru postabér és vámmentesen házhoz szállítva minták postafordultával küld: HENNEBERG G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyár a Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Közgazdaság.

Jó, hogy tudják a gazdák. A budapesti vásárcsarnokokba irányított összes áruküldeményekre a magyar államvasutak tiz százalékkal olcsóbb szállítási díjat alkalmaz a rendesnél; vegyenek tudomást erről a gazdák.

Az olcsó marhasó. A hivatalos lap is közzétette már az olcsó marhasóról szóló új törvényt. E szerint a só alapára métermázsánként 10 koronában van megállapítva melyhez az időnkénti szállítási költség hozzáütendő. A marhasót a kir. sóhivatalokon kívül engedélyes sóárusok is árulják. A sóárusok és sóhivatalok a vevőnek az eladott marhasóról bárczákat tartoznak kiadni, melyeket a vevő mindaddig, míg a megvett készlet el nem fogyott, megőrizni s a pénzügyi közegeknek kívánatra bemutatni köteles. A ki a marhasót nem állatok etetésére használja fel, az kihágást (csempészetet) követ el, mely kihágásért a só elkobzásán kívül minden kilogramm só után 1 korona 40 fillér pénzbüttetéssel sújtatik. A jelen törvény 1897. évi február hó 31-én lépett életbe.

INNEN-ONNAN.

Zsiga.

Mint a pipes csirke, fejét lehorgasztva,
Gubbaszt a kis Zsiga, halavány az arcza.
Szédeleg szegényke így-ugy elé-háttra;
Nem ér több kakuk-szót, mondja, a ki látja.

Egy egy szomszéd szól csak müértő beszéddel
Felveszi még magát, ha kamasz-kart ér el.
A pulyka fia is mi könnyen megy kárba,
Tudja komám mig a gyöngyéd ki nem hányja.

Felserdült, de bizony a falu hitványa,
S mintha-mintha nem is volna ki kártyája,
Vele élvelednek mindig a legények,
A leányok pedig redja nem néznek!

Ő félve huzódik, kiszál erre, arra,
Hetekig nem tudják: hol, merre csavarga?
Elmegy messze földre, visszakerül újra,
Az erdők a hegyek rejtekeit bujja.

De hír jön: a haza nagy veszedelemben!
Akiben csak vér van, katonának menjen!
Nem is szóllott a hír, nem is süket fülnek,
Lengő zászló alá seregestül gyűlnek.

Bedílt Zsiga is, s mind a kik csak látják
Magukban nevetnek, fejüket csóválják.
Aztán nem hallottak sokáig felőle,
Nem tudták hova lett, hogy mi lett belőle.

De majd hallják hírét, álmétkodnak rája,
Ő a hadvezérnek kedves katonája.
A hegyek a völgyek minden zugát-zugát
Jól ismerte; bajban vészben soha se félt.

Merre a járásnak legközelebb utja,
Hej! mint a mi Zsigánk, úgy senki se tudta.
A mit reá bízta, mindent elvégezett,
Megérdemelte a fényes érdemjelet.

Fontos üzenettel elküldte vezére,
Igy jutott véletlen ellenség kezébe,
Hogy mi járatban, — de ki nem beszélte.
Törjék bár kerékbe, akasszák fel érte.

Ellenség vezére hát föbe lövette,
Maga vezéréhez így került hült teste.
Derék katonáját szivből megsiratta,
Zugó erdő szélén sírját hantoltatta.

Bezzeg büszke most az egész falu rája,
Dicsőségétől szól a Farók danája.
Nagy idők tanui vesznek évről-évre,
Soha el nem vesztet, az ő dicsősége.

Versényi György.

Szemelvények.

Ekkor a vak Doudolodoge megpillantá
ismeretlen elleufelét.

— És ezen a mindenkitől megcsodált
dolgón senki sem csodálkozott.

— S a hős vezér, ki a komáromi csa-
tában szeretett hazája nevével ajkán esett
el, most diadalzaj között vonul be a fő-
városba.

— Hogy hívják önt Nyul Ferencz?

A néma angol ennek láttára hevesen
felkiáltott s hívó szava messze csengett a
légben.

Diákok.

— Te Gazsi, igaz az, a mit mondanak,
hogy ennek a Baudinak soha egyetlen szava
sem igaz?

— Teljesen úgy van. Még életében
egy betű igazat sem mondott, minden sza-
vának az ellenkezőjét kell venni.

— Csak azért kérdelem, mert tegnap
azt mondta, hogy te tisztességes, becsületes
ember vagy.

Nyugalom.

Akasztani vitték a cigányt, de rossz-
szul alkalmazták a hurkot és a cigány
ki esett belőle, mire egész nyugodtan
mondá:

— „Beh fene rosszul kezdődik ezsa hét.“

C S A R N O K.

Románcoz.

A nagy nyárfa alatt ültek nyári éjjel,
Őszi szellő játszott egy nyárfa levéllel.
A levélke hajlott, a szellő letörte,
Busan haloványan hullott az a földre.

Kijír a nyárfához a lány minden este,
Letünt boldogságát hiába keresve,
Szép piros arczáról lehullott a rózsá,
Gyilkos harmat a köny: az mosta le róla.

Mégis a nyárfának édes az emléke,
Ugy kívánta a lány, oda fektessék le.
Oda jár ki hozzá gyászos édes anyja;
Szár az águ nyárfa levelét siratja.

Dayka Antal.

48-as bál.

„Nem sikerült jól.“ E szavakat vélem
hallani az olvasó ajkáról czimsorom át-
vasása után. Én pedig azt mondom, hogy ige-
nis jól sikerült. S hogy nem úgy fejezem ki
magam, hogy igenis kitünően sikerült, az
csak onán van, hogy nem szoktam semmit
tulbecsülni. A szépet remeknek a jót an-
gyalinnak stb. nevezni. Hogy pedig a 48-as
bál legalább személyemet illetőleg jól si-
került azt soraimban érthetővé fogom tenni.
Mert az, hogy a pénztár körül apály avagy
dagály állott-e be, reánk fiatalokra lényeg-
telen fő dolog az, hogy „én“ (Eugedelmet,
hogy ily öző vagyok) igen jól mulattam,
s fogadást tettem, hogy a 48-as kör által
rendezett mulatságon még az esetben is
részt vennék; ha az éppen esküvőm napján
tartatnék is.

Hogy pedig ezen kötelezettséget ma-
gamra vállaltam, arra nem indított semmi
egyéb, mint a bálakon első esetben ta-
pasztalt meglepő egyszerűség.

Tessék elhinni, hogy a mai napig nem
rokonszenveztem a bálakkal, tettemre esett
ott látni, az észlelt fásultságot s nem tud-
tam semmiképp sem párhuzamba hozni, az
eltivornyázott pénzt a jókedvvel, s a kö-
vetkező nap reggelén, elszomorító jelenség
képpen kelle konstatálnom túlköltekezése-
met. A pénzbeli fogyatkozásokhoz, nagyban
hozzá járultak az elemi csapások, és apró-
lékos bosszantások, melyeket a bálak
okoztak.

Érzékenyen sujtott a véletlen, egyik
utóbb tartott mulatság alkalmával, mikor
nem számítva a parkett természetének olykori
átváltozására, gondtalanul léptem a vixos
terembe. Egy csuszamlás, és a sima parket-
ten el nyújtózva meg sem álltam a terem
tulsó oldaláig. Persze utközben az amugy is
v i s e l t állapotban levő egyetlen fe-
kete kabátom oly sérüléseket szenvedett,
hogy a feltápázkodásomkor felém nyújtott
csinos tánczrendben nem jegyezhettem elő
nevemet s talán épp azért szolgált oly nagy
bosszuságomra annak a tánczrendnek a lá-
tása, minek költségeivel oly nagyon meg-
rövidítve láttam a jótékonyzést. Előbbi
reám nézve súlyos elemi csapás utóbbi pe-
dig oly kisebb bosszantás volt, mik vég-
leg elhagyni kényszerítettek a bál szinhe-
lyét.

Nem így volt ám az a 48-as bá-
lon, hol sem a p r ó b b bosszantás sem
pedig elemi csapás nem ért. Szép volt ez a
mutatság a maga egyszerűségében. Igaz,
hogy nem gyultak ki az ezerfényű csillá-
rok, de a közönséges lámpák szürke vilá-
gánál, vixos padló nélkül oly igazi jókedv-
vel raktuk a magyar csárdást, hogy igen
sok bámulója akadt a fiatal vér őszinte ki-
törésének.

A fesztelen jókedv közepette sem tör-
téntek tőzsei „tuljegyzések“ de viszont jól
mulatott ott mindenki s így megelégedve
távoztak a reggeli órákban azok is, kiknek
talán számbavehető telekkönyvük nincs.

Vasuti menetrend.

Csongrád—Félegyház.		v. v.	v. v.
		d. e.	d. u.
Csongrádról indul	—	9.20	1.55
Gátérre érkezik	—	9.56	2.27
Félegyházra érkezik	—	10.20	2.50
Félegyház—Csongrád.		v. v.	v. v.
		d. u.	d. u.
Félegyházról indul	—	12.25	5.30
Gátérre érkezik	—	12.53	5.58
Csongrádra érkezik	—	1.25	6.30
Félegyházról		Czeplédről	Budapestre
	indul:	indul:	érkezik:
Személyv.	2.36 p. éjjel	4.24 p. éjjel	6.45 p. regg
Személyv.	6.44 » regg.	5.30 » regg.	10.25 » d. e.
Gyorsv.	11.06 » d. e.	12.11 » d. u.	1.25 » d. u.
Személyv.	2.55 » d. u.	4.46 » d. u.	6.50 » d. u.
Gyorsv.	5.21 » d. u.	6.26 » d. u.	7.40 » este.
Személyv.	7.28 » este.	—	—
Budapestről		Czeplédről	Félegyházra
	indul:	indul:	érkezik:
Személyv.	10.40 p. éjjel	12.44 p. éjjel	2.45 p. éjjel
Személyv.	— » —	5.12 » éjjel	5.52 » éjjel
Gyorsv.	8.15 » d. e.	9.35 » regg.	10.34 » d. e.
Személyv.	8.15 » d. e.	10.40 » d. e.	12.11 » d. u.
Gyorsv.	2.30 » d. u.	3.1 » d. u.	4.51 » d. u.
Személyv.	4.35 » d. u.	6.41 » d. u.	8.15 » este
Személyv.	7.— » este	9.34 » este	11.13 » éjje.
Félegyházról		S z e g e d r e	
	indul:	érkezik:	
Személyvonat	2 ó. 44 p. éjjel	4 ó. 20 p. éjjel	
Gyorsvonat	5 ó. 57 » regg.	7 ó. 42 » regg.	
Személyvonat	10 ó. 35 » d. e.	11 ó. 40 » d. e.	
Gyorsvonat	12 ó. 19 » d. u.	1 ó. 47 » d. u.	
Személyvonat	4 ó. 52 » d. u.	5 ó. 53 » d. u.	
Személyvonat	8 ó. 19 » este	10 ó. — » este.	
Személyvonat	11 ó. 23 » éjjel	1 ó. — » éjjel.	
S z e g e d r ő l		Félegyházra	
	indul:	érkezik:	
Személyvonat	1 ó. 01 p. éjjel	2 ó. 30 p. éjjel	
Személyvonat	4 » 55 » regg.	6 » 39 » regg.	
Gyorsvonat	10 » — » d. e.	11 » 04 » d. u.	
Személyvonat	1 » 14 » d. u.	2 » 45 » d. u.	
Gyorsvonat	4 » 12 » d. u.	5 » 20 » d. e.	
Személyvonat	5 » 20 » d. u.	7 » 23 » este	

Bús mellékhereslet

nyújtunk mindazoknak, kik törvénye-
sen engedélyezett sorsjegyek részletfi-
zetésre való eladásával foglalkozni ki-
válnak.

Némi tevékenység mellett havonként
150—200 frt könnyen megkereshető.

Ajánlatok czimzandók:

May, Elfer és Adler

bank- és váltóüzlet

Budapesten.

Gyártmányaim

mint jók és olcsók messze ösmereteselek.

Nickel remontior 3 frt 50 kr.
Ezüst remontior 800/1000. 6 frt.
Ankerremontior, barna spirál 15
frt 20 kr. és 16 frt. Sehaton
rendszerü üvegfedővel 12 frttól
16 frtig.

Ébresztő rendszerü, világító,
I-ső rendü minőség naponkénti
szerkezettel 1 frt 70 kr, 10 naponkénti felhuzható
szerkezettel 5 frt 75 kr és 8 frt 50 kr.

Képes árjegyzékek — órák, lánczok és min-
dennemü arany és ezüst czikkekről — teljesen
ingyen.

Meg nem felelő áruk kicseréltetnek, esetleg
a fizetett összeg visszaadatik

K A R E C K E R J E N Ő,

óragyáros.

BREGENZBEN, a bódieni tavon 48. sz.

— 2 évi jótállás. —